

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FAKULTY OF FINE ARTS

VÝTVARNÁ TVORBA

FINE ART PRACTISE

ATELIÉR MALÍŘSTVÍ 2

STUDIO PAINTING 2

KONVEKCE / KONVENCE

CONVECTION / CONVENTION

DOKUMENTACE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
BACHELOR'S THESIS DOCUMENTATION

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

TOMÁŠ PLACHKÝ

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

doc. MgA. LUDĚK RATHOUSKÝ

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

MgA. TOMÁŠ SVOBODA, Ph.D.

BRNO 2017

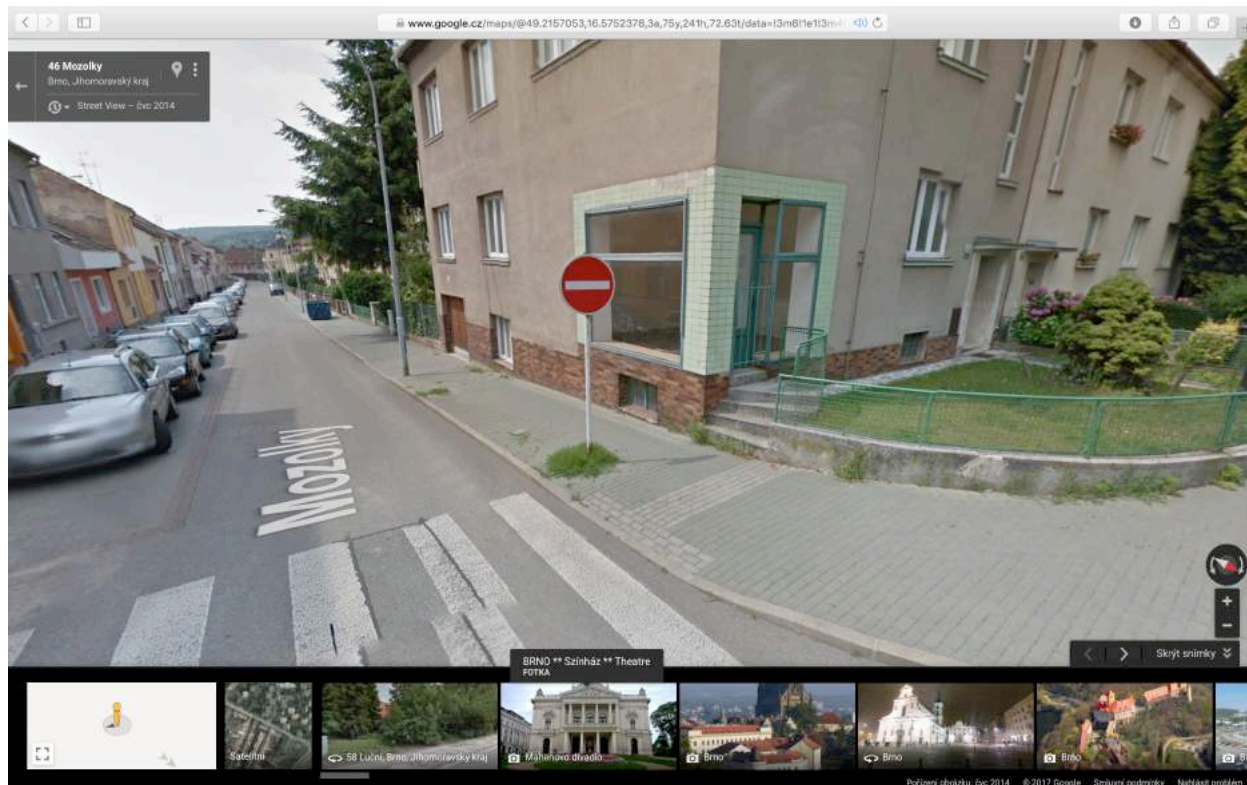
DOKUMENTACE VŠKP

OBSAH:

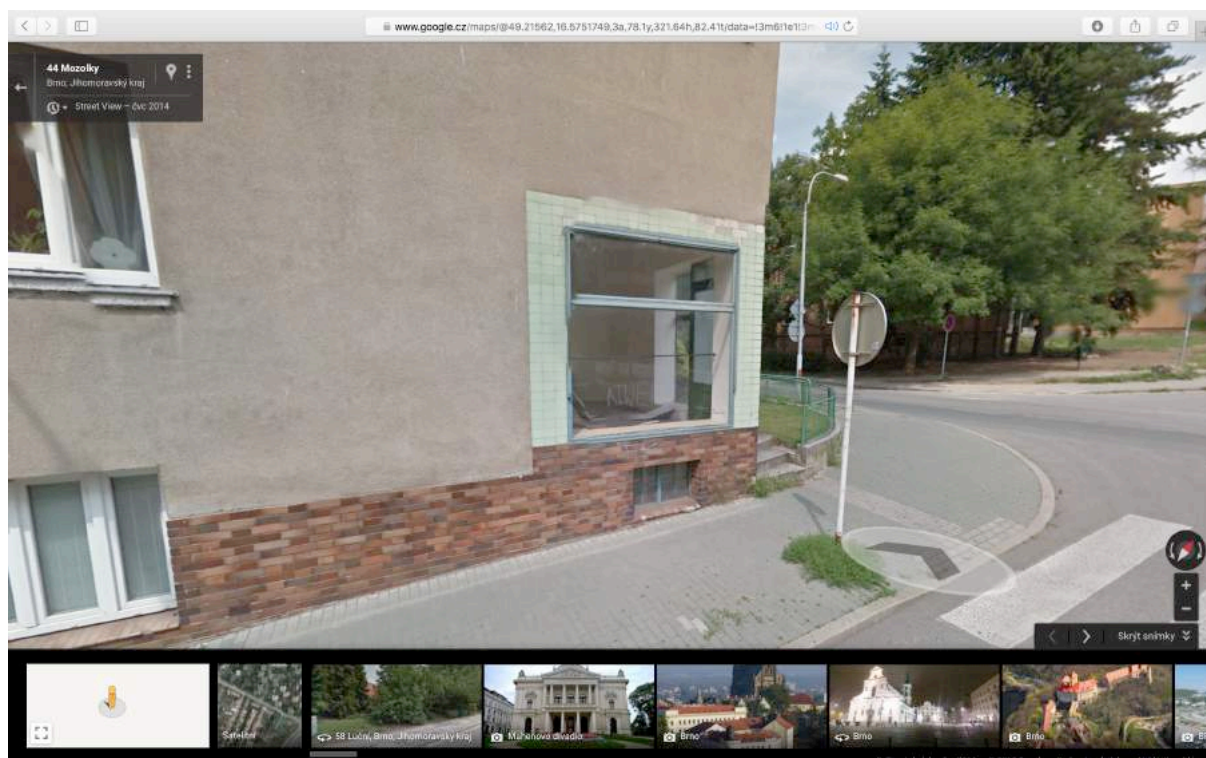
OBRAZOVÁ ČÁST	s. 4 – 6
TEXTOVÁ ČÁST (PÍSEMNÁ OBHAJOBA)	s. 7 – 9

OBRAZOVÁ ČÁST

K obhajobě bylo předloženo: 4 vizualizace instalace, 2 fotografie místa, kde bude projekt realizován.

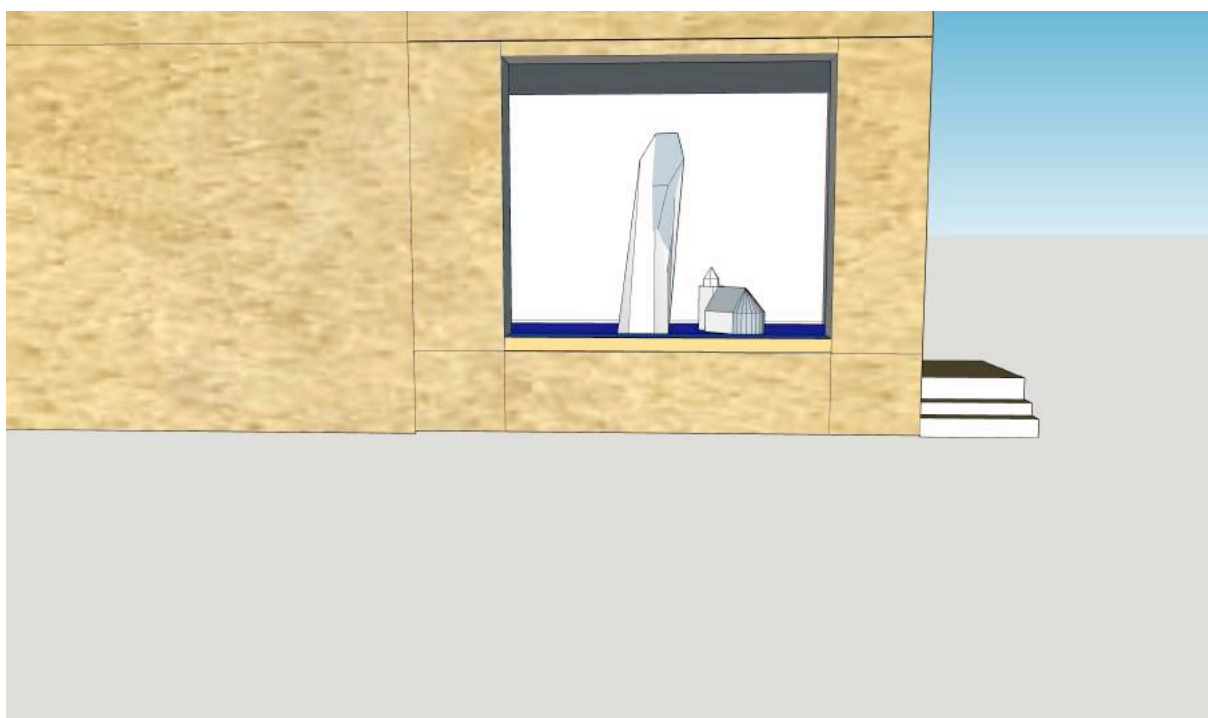
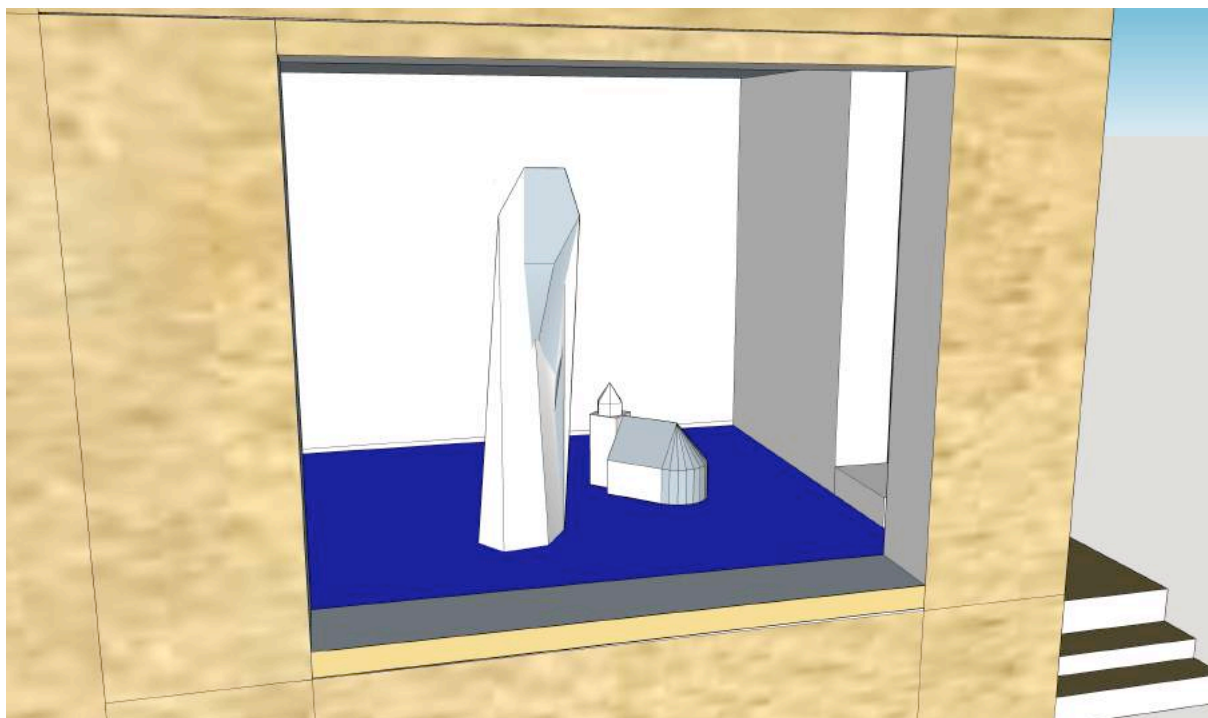

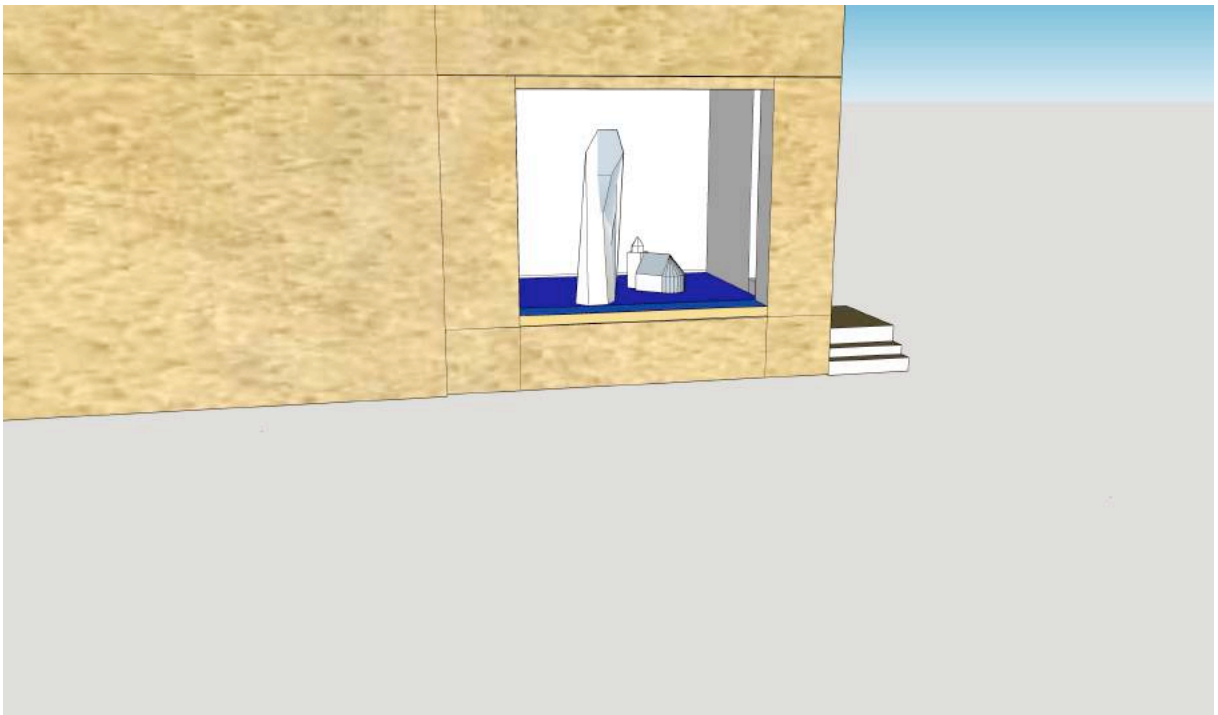
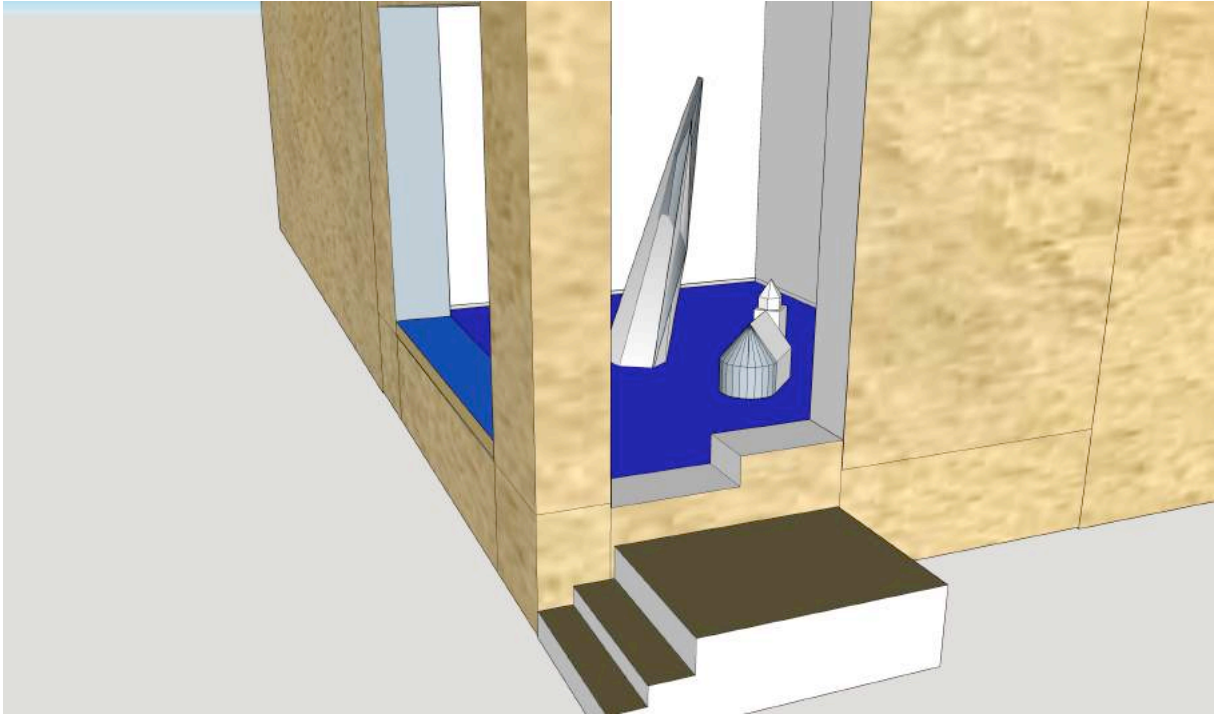
Galerie Jiří Putna (Mozolky 1385/47, 616 00 Brno – Žabovřesky).

Galerie Jiří Putna (Mozolky 1385/47, 616 00 Brno – Žabovřesky).

Vizualizace prostoru galerie a návrh instalace:

TEXTOVÁ ČÁST (PÍSEMNÁ OBHAJOBA)

Konvekce / konvence

V mé práci se objevují témata kulturní krajiny a také časovosti. V předešlých pracích jsem pracoval s krajinou. Například v tématu Brněnských mostů, kde jsem vytvořil malé formáty olejomalb. Trochu až romantickým formátem jsem zachytil mosty v povodí Svratky a Svitavy, které jsem maloval v plenéru. Tento zájem o práci v krajině jsem rozvinul na stáži v Polsku. Při výpravách po národních parcích, jsem si všiml různorodosti turistického značení, které mnohdy kreativitou značkaře ztratilo svůj původní význam. Turistickému značení jsem se věnoval také v práci *Stezka*. Mé projekty jako *Vláček*, *Vítězný oblouk* nebo *Hrubé oko* se zabývají výrazněji společenskými tématy. V této bakalářské práci v galerii Jiří Putna navazuji na tato témata. Galerie je umístěna v klidné, obytné zástavbě města Brna. Její dispoziční řešení bývalého obchodu mi nabízí možnost komunikace s divákem skrze výlohu: propojení ulice a prostoru galerie.

Název bakalářské práce *Konvekce* znázorňuje jeden ze způsobů šíření tepla v nepevných látkách: fyzikální jev. Název *Konvence* popisuje dohody nebo ustálený způsob jednání ve společnosti. Výrazy v názvu jsem zvolil, protože znázorňují dvě polohy z odlišného prostředí a to vědeckého a společenského. Myslím, že znázorňují mou analytickou polohu přemýšlení nad tématy.

Oslovují mě aktuální události v naší společnosti. Rád polemizuji s budoucností, která může a nemusí nastat. Pro mou bakalářskou práci jsem si zvolil téma, které bych pracovně nazval *Spojování Evropy*. Evropské společenství států prochází sjednocováním jak hospodářským tak politickým. Buduje se jednotný systém, který by měl být do budoucna účinnější proti vnějším vlivům, s kterými se dnešní Evropa potýká. Naše prostředí kulturní krajiny nabírá uniformní spád, vše se sjednocuje ve prospěch společenství a jednoduchý účinný systém. Zaujalo mě toto spojování, které pociťuji třeba ve finanční podpoře projektů v regionech/zemích z EU dotačních fondů. Tato dotační podpora spojuje celistvost a jednotu Evropského kulturního prostředí. Toto spojování probíhá jak fyzicky tak virtuálně. Při tématu spojování Evropy mě ovlivnily texty z knihy *Slova, pojmy, situace* (Milan Kundera: 2014); *Atlastransformace – Evropa a její druzí* (Boris Groys: 2008) a kniha vydaná letos v dubnu s názvem *Bílá kniha* (Evropská Komise: 2017). Evropská komise *Bílou knihu* vydala na reakci dění, které Evropa aktuálně zakouší. Vyhrocenost a závažnost ohrožování myšlenky jednotného společenství podle této knihy žádá o změnu přístupu a popisuje možné scénáře, které mohou nastat, jestli Unie bude více spolupracovat či naopak. V knize se taky apeluje na důležitost této doby jako na zlomový bod, poukazuje se na úspěchy, které unie dokázala. Nepředstavitelný pokrok, který bychom si před 60 lety těžko představili, kdy se šest členských států dohodlo na Římských smlouvách. Překvapila mě důležitost přelomu, který nyní může nastat. S touto myšlenkou jsem si chtěl pohrát. Možné scénáře mě zaujaly také důrazem na centralizaci jak právních tak technických prostředí a sjednocení zákonů

jednotlivých zemí. Vytvoření virtuálních systémových mostů pravidel jako ve sci-fi společnosti. Hledal jsem předmět, věc, který by měl od počátku charakter centralizace, avšak by neměl nic společného s dnešním společenstvím a jejím myšlením a přitom by se nacházel na celém území Evropy. Jediný předmět, který tuto myšlenku splnil, je pro mne menhir. Předmět z období megalitických civilizací, který je vnímán jako první architektonický lidský počín. Vztyčený kámen, který ozvláštňuje krajinu, musel být pro tehdejší tvůrce něčím neskutečným, neobvyklým. Mohl se vztahovat k náboženství, které jako první formovalo Evropu. Při hledání významů a funkcí těchto staveb jsem našel nespočet teorií o neobjasněných fyzikálních jevech či záhadách, které tyto stavby spojují. Také se na ně vážou pověsti, které jim místní obyvatelé přisoudily. Jednou pověstí jsem se inspiroval, ta se vztahuje na menhir u obce Klobuky u Slaného.

V práci jsem se rozhodl realizovat instalaci, která bude obsahovat dialog dvou předmětů menhiru a kostela z této pověsti, kde se říká: „Při každém zvonění v klobuckém kostele postoupí o jeden krok blíže ke kostelu; až tam dojde, nastane konec světa.“ Existují další pověsti, které se na toto místo vážou, ty však vyvracejí dopad zmíněné pověsti.

Pro vytvoření instalace budou použity typické materiály: sádra či polystyrén, textilie, barva. Součástí instalace bude drobná elektronika a podkladové materiály pro povrchovou úpravu prostoru. V rámci instalace bude také umístěn text, který bude odkazovat k dialogu obou modelů: „Při každém zvonění menhir ke kostelu postoupí o jeden krok, až k němu dojde, nastane konec světa.“

Cílem této práce je nastínit možnost změny, která může nastat. Změny světa takového jakého známe dnes, tady a teď. V rámci uměleckého prostředí v kontextu s mojí prací bych zmínil projekty, výstavy, které se těmto změnám Evropy věnují. Nedávná výstava *Universal Hospitality 2* v Praze (Futura, 3.3.–16.4.2017 a Meetfactory, Kostka Gallery, 3.3.–28.5.2017), kde se autoři zabývají aktuálním děním a vyhoceností situace, brexit či stoupajícím nacionalismem a korupcí. Vyzdvihují vyhocenost situace, každý autor pracuje s tématem jinak. Výstava mě zaujala nabídkou pestrostí vyjádření jednotlivých autorů k tématu. Nejvíce mě zaujala práce Andráse Cséfalvaye, který ve svém videu *Compsognation, Dinosaurův pohled na národní stát* (2013, Video, 11'23) prochází dnešní Budapeští a vede dialog s dinosaurem, o zániku společenstva. Dále bych zmínil Milana Mikulašтика, který je spolukurátorem výstavního projektu s názvem *Rozhněvaná planeta* v Galerii NTK (21.4.–17.6.17). Jeho další projekt *Makapansgatský oblázek*, který se snažil zpopularizovat a vsadit do kontextu umění. Posledním autorem, kterého bych zmínil, je Dimitar Solakov. Ten na výstavě *What is left?* ve Vídni, Q21 (23.9. –20.11.16) měl práci *New Life for the Past*. Solakov v kompozici fotografií poukazuje na části rekonstrukcí, které danou památku spíše poškodily.

Použité zdroje:

KUNDERA, Milan, UHDEOVÁ, Jitka, ed. *Slova, pojmy, situace*. Brno: Atlantis, 2014. ISBN 978-80-7108-344-3.

BALADRÁN, Zbyněk a Vít HAVRÁNEK, ed. *Atlas transformace*. Praha: Tranzit, 2009. ISBN 978-80-87259-03-0.

Evropská Komise, ed. *Bílá kniha o budoucnosti Evropy*. Evropská unie, 2017. ISBN 978-92-79-66230-0.